

១៦- រឿង បុរសកម្សត់នៅក្បែរផ្ទះសេដ្ឋីស្រង់ក្លិនអាហារ សេដ្ឋី

មាននិទានមួយថា : មានបុរសកម្សត់ម្នាក់នៅក្បែរខាងផ្ទះសេដ្ឋី បើខ្យល់បក់ពីខាងលិច រុះរើខ្លួមទៅសង់ពីខាងកើត បើខ្យល់បក់ពីខាងកើត រុះរើខ្លួមទៅសង់ពីខាងលិច បើខ្យល់បក់ពីខាងជើង រុះរើខ្លួមទៅសង់ពីខាងត្បូង បើខ្យល់បក់ពីខាងត្បូង រុះរើខ្លួមទៅសង់ពីខាងជើង ។ សេដ្ឋីឃើញដូច្នោះប្រើខ្ញុំទៅដណ្តឹងថា “ បុរសនោះចេះតែរុះរើខ្លួមទៅមក ៗ ធ្វើអ្វីដូច្នោះ ? ” ។ ខ្ញុំទៅដណ្តឹង បុរសនោះប្រាប់ថា “ អ្នកអើយ ! អ្នកប្រាប់លោកផងថា “ ដែលខ្ញុំរុះរើទៅមក គ្បិតខ្ញុំស្រង់ក្លិនចំណីអាហារលោកនេះឯង ” ។ ខ្ញុំក៏វិលមកប្រាប់វិញដោយដំណើរនោះ ។ សេដ្ឋីគិតថា “ បើវាវង់ដោយក្លិនអាហារអញ ដូច្នោះអញយកវាជាខ្ញុំបានហោង ” គិតដូច្នោះហើយក៏នាំបុរសនោះទៅប្តឹងចៅក្រម ឲ្យដំណើរចោលដោយដំណើរនោះ ចៅក្រមថា “ បើដូច្នោះអ្នកយកវាជាខ្ញុំបានហោង ” ។ បុរសនោះថា “ បើដូច្នោះអ្នកនាំខ្ញុំទៅគាល់ព្រះមហាក្សត្រ ខ្ញុំនឹងក្រាបបង្គំទូលសុំព្រះរាជទ្រព្យឲ្យថ្លៃខ្លួនខ្ញុំ ” ។ ទើបសេដ្ឋីនាំបុរសនោះទៅគាល់ព្រះមហាក្សត្រ ។ បុរសនោះក្រាបបង្គំទូលថា “ ខ្ញុំព្រះបាទអម្ចាស់នៅក្បែរផ្ទះសេដ្ឋីនេះ បើខ្យល់បក់ពីខាងលិច រុះរើខ្លួមទៅសង់ពីខាងកើត បើខ្យល់បក់មកពីខាងកើត ខ្ញុំព្រះបាទអម្ចាស់រុះរើខ្លួមទៅសង់ពីខាងលិច បើខ្យល់បក់ពីខាងជើង ខ្ញុំព្រះបាទអម្ចាស់រុះរើខ្លួមទៅសង់ពីខាងត្បូង, បើខ្យល់បក់ពីខាងត្បូង ខ្ញុំព្រះបាទអម្ចាស់រុះរើខ្លួមទៅសង់ពីខាងជើង, ខ្ញុំព្រះបាទអម្ចាស់រុះរើទៅមក ៗ ដូច្នោះ ដើម្បីស្រង់ក្លិនចំណីអាហារ របស់សេដ្ឋីនេះ, សេដ្ឋីនេះថា “ ខ្ញុំព្រះបាទអម្ចាស់រស់នៅដោយសារក្លិនចំណីអាហាររបស់គាត់ ” ហើយគាត់ចាប់ខ្ញុំព្រះបាទអម្ចាស់យកទៅប្តឹងចៅក្រម ៗ បង្គាប់ឲ្យខ្ញុំព្រះបាទអម្ចាស់ទៅជាខ្ញុំសេដ្ឋីនេះ ខ្ញុំព្រះបាទអម្ចាស់មកក្រាបទូលសុំព្រះរាជទ្រព្យឲ្យថ្លៃខ្លួន ខ្ញុំព្រះបាទអម្ចាស់ ” ។ ព្រះមហាក្សត្រទ្រង់ដណ្តឹងទៅសេដ្ឋីថា “ ម្ចាស់សេដ្ឋី ! ដំណើរសេចក្តីនេះមែនពិតដូច្នោះ ឬដូចម្តេច? ” សេដ្ឋីក្រាបបង្គំទូលថា “ ដំណើរនេះពិតដូច្នោះមែន ” ។ ព្រះមហាក្សត្រទ្រង់ព្រះចិន្តាយល់ថាចៅក្រមនោះពុំទៀងត្រង់ ទើបព្រះអង្គឲ្យយកសំពត់មកក្រាលកណ្តាលថ្ងៃឲ្យយកប្រាក់មកចាក់គរលើសំពត់សនោះ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា “ ចូរព្រះស្តេចសេដ្ឋីទៅយកប្រាក់ថ្លៃត្រូវបុរសនោះចុះ ។ សេដ្ឋីទទួលព្រះបន្ទូលហើយ ទៅនឹងឈោងយកប្រាក់អំពីសំពត់សនោះ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា “ បើបុរសនោះបានឆ្លើយចំណីអាហារព្រះស្តេចមែន ទើបគួរព្រះស្តេចយកប្រាក់លើសំពត់សនោះ ឥឡូវបុរសនេះស្រង់យកតែក្លិនអាហារទេ មានតែព្រះស្តេចយកស្រមោលប្រាក់នោះទើបល្មមនឹងតម្លៃក្លិនអាហារព្រះស្តេច ” ។ បុរសនឹងសេដ្ឋីនោះ ចូលចិត្តហើយ ក្រាបថ្វាយបង្គំលាទៅលំនៅអាត្មាទីទៃហោង ។ ”